

Tradiční prázdninový turnaj jsme se rozhodli s Leszkiem a Honzou absolvovat v Táboře. Rozhodovali jsme se mezi Rakovníkem, Starým Městem, Bojnicí a právě Tábořem. Nakonec jsme se rozhodli pro osvědčený Tábor. Rozhodujícím kritériem byla předpokládaná účast okolo 100 hráčů, zatímco jinde to vypadalo na komorní atmosféru okolo čtyřicítky hráčů.

1. kolo - Leszek hraje s Ivčou Homolkovou. Hraje tvrdě na výhru, odmítá remízy. Nakonec slupne otráveného pěšce a stává se hvězdou chesstalkeru. Jeho partie je v srpnu nejoblíbenější. Odkaz na partii [zde](#). Jenda má štěstí, soupeř je společensky unaven již před partií a lehce prohrává. Jenda jen suše konstatuje: " Z dechu jsem cítil rum, zelenou, vodku, bechera a nějaká piva. Nešlo nevyhrát. " Já se snažím papírově slabšího soupeře přehrát, když už mám pocit, že se mi to daří, dvoutahově odletí celá figura. Přemýšlím, zda se ihned vzdát, ale do té doby solidně hrající soupeř viditelně znervózněl. Hraji dál, soupeř se dostává do časovky, problémy se mu kupí a souhlasí raději s remízou ve stále vyhrané pozici.

2. kolo Jenda si zkušeně povodí známého z krajských soutěží Honzu Maška. Leszek se opět trápí, ale v koncovce nakonec soupeře udolá. Já se trápím rovněž, hraji nepřehlednou pozici, kde lítají figury, ale soupeř se plete víc než já a musí kapitulovat. S analýzou mi pomáhá Luky Karásek a dokazuje mi, že můj dosavadní šachový život byl velmi britký a mělký. Je ve skvělé náladě, má novou známost a slečna je prý velmi vášnivá.

3. kolo - týž den odpoledne. Jenda již na třetím stole. Soupeř IM Juřek. Jenda prohodí tahy a poměrně rychle prohrává. Leszek hraje se supertalentem 14-letým Martinem Nehybou. Když už se zdá, že dostane technicky vyhranou koncovku, neustojí poslední šance bílého na útok a musí kapitulovat. Mne se nedaří přehrát soupeře, když ten se vytasí s novinkou již ve třetím tahu, kterou se mi nedaří vyvrátit.

4. kolo - Jenda opět podává nejlepší výkon, soupeře Šíbla přehraje, ale ten se jako zázrakem vysmekne a partie směřuje k remíze. Leszek se trápí s 16stovkou, přehlídne kvalitu a nabídku dělení bodu nelze odmítnout. Los si zažertoval, hraji bílými s Martinem Nehybou, o jeho kvalitách jsem poučen, však ho trénuje IM Šimáček. Vytasí se na mne s Budapeští, po 1. d4 Jf6 2. c4 e5 blufuji (čti blafuji), když se zamyslím na 10 minut, vím ale že vytáhnu Gajdošovu korunní variantu. Nejsem však Gajdoš, výhodu nezískám a partie končí v přibližně rovné věžovce. Leszka se mi nedaří pomstít. Luky se svěřuje, že mu se mu stýská po jeho nové slečně.

Jelikož jsme ale v herní krizi, večer si otevřeme láhev pořádné medicíny. Když se pak ve dvě v noci odeběrám ke spánku, jdu noční ulicí a vedle mne po ulici jde čtyřnohá kočka. Dělí nás silnice. Pravděpodobně nic nepila, čili logicky jde rychleji než já. Po druhé straně mne předchází, dojde k přechodu, po něm přejde na mou stranu a po mé straně jde zase dál ve stejném směru jako já. Hlavou mi probleskne "Tábor, město, kde i kočky chodí po přechodu", nebo snad počínající delirium tremens ? Raději se rozhodnu vynechat nonstop, kde sem chtěl dočerpat energii, a rovnou jdu spát.

5. kolo - Jenda přehrává kamaráda a skvělého korespondenčního šachistu Jana Židů. Leszek dostává soupeře, kterého Jenda přehrál v prvním kole a dopřává mu další nulu, když ho přetaktizuje a získá dva střelce za věž. Technika malinko skřípe, ale nakonec se Leszek raduje. Můj soupeř je úspěšným trenérem a když ukáže perfektní znalost zahájení a stojí lépe, nemá smysl odmítnout remízu a riskovat v horší pozici. Nicméně včerejší prodloužený večer ponese své ovoce a karta se obrací.

6. kolo - Jenda se malinko začíná trápit, na papírově slabšího soupeře si věří, ale horko zachraňuje remízu. Leszek podává zlepšený výkon, soupeře přehrává tlačí, ale bohužel to stačí jen na remízu. Já hraji asi svou nejlepší partii. Soupeře Straku přehraji již v zahájení a po taktickém úderu musí hodit ručník.

7. kolo - Jenda je v krizi, pochvaluje si los, avšak domácí Havlůj je starý rutinér. V ježkové struktuře se lépe zorientuje a Jenda musí sklonit svého krále. Leszek se toho dnes nebojí. Má mého včerejšího soupeře Straku. Jenže tentokrát nekrade straka, ale soupeř. Leszek loupne jednoho pěšce, pak druhého a trpí na vývinu. S přehledem se však ubrání a nakonec Straku umatuje krásnou obětí dámy. Já sedám konečně k lepšímu soupeři, ale dostanu pecku, jelikož soupeř zná variantu lépe. V analýze říká, že jsem hrál dobře, jen na jednom místě jsem, dle jeho názoru, mohl zahrát lépe.

Je pátek večer, popijeme na hotelu medicínku a o půlnoci se rozhodneme na tah městem. Jenda se nepřipojí, jelikož si prý svá klukovská léta již odbyl. Připojí bonmot: " Chlapec se stává mužem, jestliže kaluž obejde, namísto aby do ní vkročil." Jdeme tedy s Leszekem sami, začínáme na náměstí. V jedné vinárně mne Leszek učí pít růžové víno. Servírka je docela protivná, když se dozví, že jsme z Vysočiny, ptá se jestli objímáme stromy. Leszek přejde do protiútku, nehezky se vyjádří o Karlovi, když použije výraz Schlafenberg. To však neměl dělat Karel je tu velmi populární. Když připojí přednášku o tom, jak Schwarzenbergové po Bílé hoře přispěli k rekatolizaci českých zemí, a že měli na rukou poměrně dost krve, z podniku jsme odejiti. Popijíme tedy na náměstí, docela to tu žije, i když je hodně po půlnoci. Ve dvě ráno hledáme další podnik, potkáváme dvojici policistů, jejich úkolem je pomáhat a chránit. Prosím

je, aby nás ochránili před vystřízlivěním a doporučili nám nějaký otevřený podnik. Berou vše s humorem: "Kluci moc neblbněte, zdejší pivo má 12 stupňů, ale když bude nejhůř odvezeme vás, ubytování budete po jednom, je tam i uvítací sprcha gumovou hadicí. Varování zní jasně, záchytka je až v Českých Budějovicích. V Českých Budějovicích, jak známo, by chtěl žít každý. No, kromě nás dvou teda. Doporučí nám nakonec jeden nonstop asi 500 metrů. Když tam dojdeme, překvapí nás tam stůl na stolní tenis. Leszek mne vyzve na zápas. Tři ráno, hrajeme podle starých pravidel, set do 21 bodů, na dva vítězné. Leszek se moc snaží, evidentně mne chce porazit a zlomit. To se mu nedaří, pere se zejména s podáním a s backhandem. Prohrává 2-0 na sety, dožaduje se ihned odvěty, ale asi by dopadla stejně. O půl páté je čas něco pojíst, otevřený je jen originál turecký Doner kebab. Jídlo je docela ucházející, jako pomocná síla je zde Ukrajinka, dozvídáme se, že originál turecký kebab dělá Syřan a jeho pravá ruka je Rumun. Je velmi sympatická a upovídaná. V Česku se jí moc líbí a ptá se, jestli jsme byli někdy na Ukrajině. Leszek je ve formě a tasí: " Tam je moc krásně, nejvíc se mi líbil Černobyl a město Pripjať. " (Pripjať je město duchů, kousek od Černobylu, které muselo být jako zamořené celé vyklizeno - pozn. autora). Koukne na mne, já přihazuju. " Na Ukrajině je moc krásně, mne se zase nejvíc líbilo na Krymu. " Na podobné fórky evidentně není stavěná a beze slova odejde. Už se rozednilo, Leszek by ještě nejraději někam šel, ale vysvětluji mu, že každá trampota má svou mez. Zpátky jedu raději taxikem, další kočku jdoucí po přechodu už bych nevydýchal.

8. kolo Leszek je po předchozí noci v ráži, to on takhle vždycky. Naposledy po oslavě narozenin porazil v Evansově gambitu v 15 tazích Standu Mezlíka. Dnes je to stejné, soupeři již v šestém tahu nasadí baterii Sc4 Dd5, soupeř odevzdá materiál a zbytek technika. Mne soupeř KM Vašíček zkouší do vyčerpání možnosti, ale zachráním se drobnou taktikou, když získám za dámu dvě věže. Jendova krize se naplňuje, v dámské koncovce se plete a musí kapitulovat.

9. kolo - neděle ráno. Leszek hraje s Luky Karáskem. Lukyho stesk po nové přítelkyni dostoupil již takové míry, že udělá tři tahy, podepíše remízu a utíká na vlak. Jenda se protrápil až do konce, mladý soupeř Rolínek hraje výborně a partie končí remízou. Já mám elově srovnatelného soupeře Krbušika, soupeře se mi podaří v čistě technické partii přehrát.

Nejvíce nervózní je ale GM Bogdan Lalič, dal rychlou remízu, aby si pojistil nejméně druhé místo. Pokud IM Doležal vyhraje, přeskočí ho na pomocné hodnocení, to se ale neděje a Bogdan vítězí. Bogdan je zkušený chorvatský velmistr, působí však podivínským dojmem. Málo se o něm ví, že na jednom turnaji v Británii v roce 1993 otěhotněl jednu anglickou šachistku jménem Susan. Má tak syna Petera. Tichá voda břehy mele.

Na zpáteční cestě je objížďka Pelhřimova, ta nás vede kolem Křemešnicku. Rozhodneme se na krátký výšlap tohoto kopce. Poté v autě hodnotíme naše výsledky na turnaji. Zdálo se nám, že

Táborské tahy

Napsal uživatel Luboš Svíženský
Úterý, 27 Září 2016 17:31 -

jsme mohli všichni podat lepší výkon a umístit se lépe. Ale jak říká profesor Věchet: " Co se zdá, je sen. "

Výsledky možno kliknout [zde](#) :

vítězný GM Bogdan Lalič z Chorvatska